Ten huize Arie Versluis

Deze maand zijn we te gast bij Arie Versluis in Otterlo, Arie en zijn echtgenote Willy wonen daar in een mooie fermette gebouwd in 1899, een woning met karakter met nog de houten vloeren op de verdieping, een vrij ruim huis met nog wat grond er rond.

Otterlo is een esdorp in de Nederlandse gemeente Ede, provincie Gelderland. Het dorp en het omliggende buitengebied had in 2018 2430 inwoners.

Op 1 januari 1812, in de Franse tijd, werd Otterlo als zelfstandige gemeente van Ede afgesplitst en kreeg ook naar Frans gebruik een eigen burgemeester. Onder deze gemeente vielen ook de dorpen Deelen en Harskamp en de buurtschappen Eschoten, Hoog-Baarlo, Mossel, Nieuw-Reemst, Oud-Reemst en Westeneng (bij Harskamp). Bij het kadaster is dit gebied nog steeds bekend als kadastrale gemeente Otterlo. Op 1 januari 1818 werd de gemeente alweer bij Ede gevoegd. In tegenstelling tot andere dorpen in de gemeente Ede heeft Otterlo een laag percentage bevindelijk gereformeerden. Dit blijkt ook uit het stemgedrag, in de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 waren de VVD en Gemeente Belangen veruit de twee grootste partijen in Otterlo. (Niet Arie zijn kleur.)

In 2005 werd het 1150-jarig bestaan van het dorp Otterlo gevierd.

Vlak bij Otterlo ligt het Nationaal Park De Hoge Veluwe. In Otterlo bevindt zich een van de ingangen van dit park. Het in het park gelegen Kröller-Müller Museum, genoemd naar Helene Kröller-Müller, heeft een aanzienlijke collectie schilderijen van onder andere Vincent van Gogh, alsmede een gerenommeerde collectie beeldhouwkunst in het Beeldenpark van het Kröller-Müller Museum. in het Nationaal Park bevindt zich ook het Museonder dit is een museum onder de grond waar je van onder af naar het landschap kijkt. Daarnaast bevindt zich in Otterlo het Nederlands Tegelmuseum. Het Rode Kruismonument aan de Harskamperweg herinnert aan de massale evacuaties na het mislukken van de Operatie Market Garden in 1944. En ook in het huis van Arie en Willy zijn veel evacuees opgevangen. Bij het 100-jarig bestaan van het huis heb Arie er een prospectus over geschreven.

Langs de Planken Wambuisweg richting Ede bevindt zich het Uitkijkpunt Valenberg.

We zijn op bezoek bij een gerenommeerde liefhebber kweker, die zijn sporen in de hobby verdient heeft. Arie is vooral specialist in de bonten, zowel Australisch als Deens bont. Velen herinneren zich nog het artikel van de bonten dat in Budgie april gestaan heeft, waar van naald tot draadje uitgelegd werd hoe bont kweekt, vererft en waar de punten liggen waar men echt moet opletten bij deze groep grasparkieten. Arie heeft dit werk vooral geschreven omdat hij na de talloze lezingen over dit onderwerp, de kennis niet verloren wilt laten gaan, door het artikel staat het toch op papier en blijft het toch behouden. Dit jaar experimenteert hij met het kruisen van een dubbelfactorige Hollands bonte pop die is gepaard aan een Australisch bonte man. Dit o te zien hoe een vogel die beide bontfactoren in zich heeft verenigd eruit ziet. Hij is ook tweemaal gestopt met de vogels, de eerste keer door te grote werkdruk en de tweede om gezondheidsredenen, want als je aan de zuurstof bent is het niet evident om vogels te houden. Maar na zijn pensionering in 2015 heeft hij toch de hobby voorzichtig terug opgenomen.

Het bloed kruipt nu eenmaal waar het niet gaan kan, dit hebben we de laatste jaren al verschillende keren gezien. En tot nu toe zonder problemen.

Het hok:

Het hok is ondergebracht op de zolder van de schuur, hier is een dubbelwandig geïsoleerd hok van 3,5 bij 3,5 meter. Er zijn 3 lichtpartijen van 2 dakvensters en de opening in de gevel die vroeger het balkluik was waar het koren voor de opslag door werd aangevoerd. Aan de linkerkant staan er 16 kunststof kweekkooien opgesteld, aan de rechterkant 2 boven mekaar volières van 2 x 1 x 1 meter en tegen de rug naast de opening van het balkluik een 3 dubbele kooi om de baby's af te zetten.

De kweekkooien heeft Arie overgenomen van Harry Ruumpol daar deze ze nadat hij is gestopt ze niet meer gebruikte. Voor het hok is er voldoende ruimte om spullen op te slaan in de kasten. Door de problemen van vroeger is er vooral opgelet dat er een goede afzuiging is van de lucht en er veel verse lucht wordt aangevoerd, en het was echt luchtig in het hok. Verder is er een goede verlichting, maar

Arie houdt er toch aan van de vogels in de namiddag wat minder sterk licht te geven zodat er wat meer rust ingebouwd is. Daar het bezoek op donderdag namiddag was, is de kleindochter Vivienne op bezoek daar ze niet naar school moest en passen opa en oma op, en ze verzorgt dan de vogels mee met opa.

De herkomst:

De basis van zijn huidige vogelbestand komt bij Harry Ruumpol vandaan, die vogels hadden vrijwel allemaal de achtergrond van de vogels van Gerard Peters. Verder zijn daar 2 vogels van Ard Veld doorgekweekt en 2 vogels van Willem de Koning. De laatste 2 jaren zijn daar vogels uit Duitsland van Rolf Schüller bijgekomen, een stuk of 7 overjarige mannen. Die vogels waren allemaal 1e, 2e, of 3e generatie vogels van Giger en Waser. Dit jaar zijn er Deensbonte vogels en splitten daarvan ingezet die bij toeval in de hokken van Ate Atema en Wim Hattink waren verschenen.

De voeding:

Zaad, Petersmengsel. Is een variatie van de bij de kwekers gebruikelijke ingrediënten. Lijkt erg op het Mannes mengsel.

Eivoer maak Arie zelf, 1 gekookt ei, daar prakt hij een maatschepje Breedmax door voor vitaminen en mineralen. Als het erdoor geprakt is gaat het allemaal naar binnen bij de vogels, hij vind nooit ei terug.Dit geprakte ei verder gemengd met couscous, geraspte wortel en kiemzaad bestaande uit 25% haver, 25% katjang idjoe, 25% hennep en 25% boekweit . Naast dat het ei er allemaal ingaat vind Arie ook van de rest alleen wat coucous terug. Wat opvalt is dat de gekiemde haver altijd wordt opgenomen terwijl hij van de gepelde haver in het zaadmengsel nog wel eens wat terug vind. De jongen altijd ruim trosgierst om ze aan het eten te krijgen en te houden. De oude vogels krijgen dat incidenteel

Voor zover voor handen verse onkruidzaden, melde, Europese hanenpoot, weegbree teunisbloemen wat er verder zoal voor handen is. Verder vogelmuur, sla, blad van paardenbloemen, bloemkool, broccoli, halfrijpe maiskolven.

Ook regelmatig verse wilgentakken, alleen de dunne uiteinden.

Naast dat alles sepia, grit en scherpe maagkiezel.

Tevens stelt Arie zich de vraag hoe krijgen we de vederproblemen van de laatste jaren terug onder controle, de langvleugel, ook de gedraaide staartpennen, te smalle staart- en vleugelpennen, veren die uit veren groeien en het ontbreken van vleugelpennen, vooral de buitensten vaak maar aan één kant. En dan ook nog het gemis van bevedering boven de neusdop wat hij persoonlijk zeer lelijk vindt, de bevedering is simpelweg niet compleet. De lumps en geen staarten, allemaal serieuze uitdagingen in de hobby welke niet van vandaag op morgen kunnen opgelost worden. Arie denk dat we niet gek van op moeten kijken dat we zoveel veerafwijkingen hebben omdat we al zoveel jaren kweken met extremen die het vooral van de veergrootte moeten hebben. Daardoor zijn in de gedachte van Arie die afwijkende veermutaties meegekomen en als we op deze weg doorgaan neemt dat waarschijnlijk alleen maar toe. Een stap in de goede richting is het nu wat meer keuren op harmonie, maar het zal een aandachtspunt moeten blijven. Want we blijven zoals de Heidelberger catechismus leert " geneigd tot alle kwaad."(hij woont natuurlijk wel op de Veluwe). Een goede zaak voor de hobby dat er wat kritisch naar het geheel wordt gekeken op de keuringen.. Te lang, Willem Beckmann noemde het al, is er alleen naar de grootte van de kop boven de ooglijn gekeken. En als we nu nog terug naar de sportieve prijzen voor vogels zouden gaan, daar Arie nogal een hekel heeft aan de verdienmodellen in de hobby, dan is er terug toekomst voor onze hobby. Houd goede vogels ook wat meer binnen de club want de gemiddelde kwekers zijn eigenlijk degenen die de hobby mogelijk maken. Zonder die liefhebbers zouden het maar kleine shows zijn.
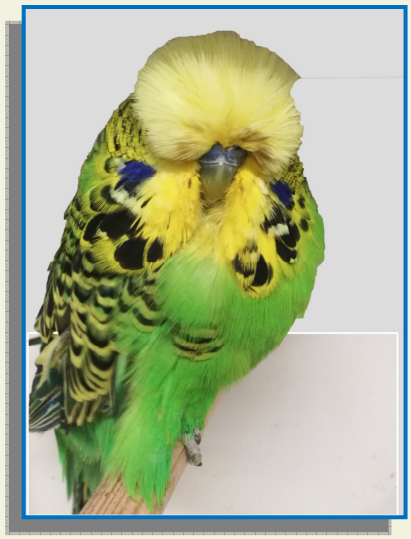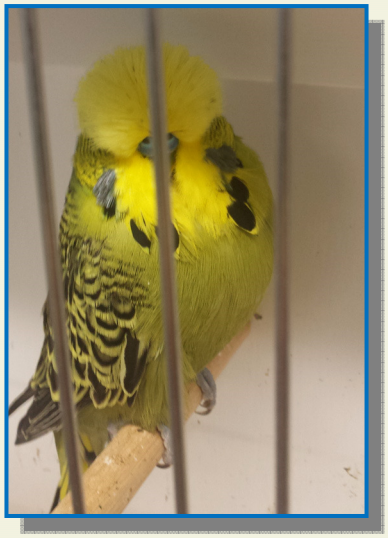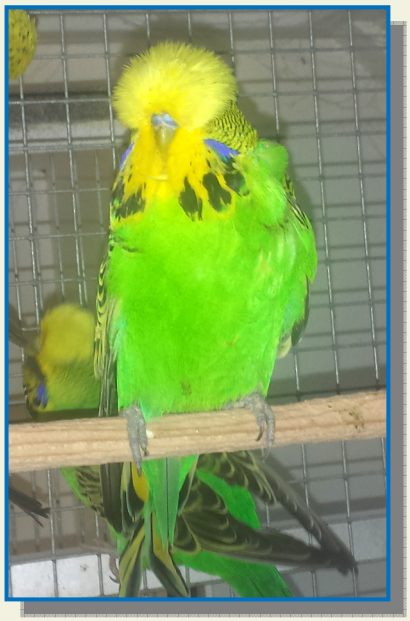
Bij de koffie en de koek wordt er nog nagekaart over de vogels in het algemeen, de show in Doncaster waar er een keuring was, welke menig liefhebber de wenkbrauwen deed fronsen. Maar ja in de UK zien we wel meer keuringen waar we niet bij kunnen volgen.